

ning i den offentlige sektor. Der var adskillige faggrupper, der blev mere og mere nedslidte. Jeg tror, der blev nævnt hjemmehjælpere, plejehjemsassistenter, personale på sygehuse, og vi kan tilføje buschauffører, tror jeg, uden at gå for vidt.

Jeg vil gerne spørge hr. Buksti: Ville Socialdemokratiet og regeringen være med til at lave en fuldstændig nøgtern, ordentlig analyse med et åbent resultat, der siger: Hvad ville være den samfundsmæssige gevinst eller omkostning – jeg tror gevinst – ved netop på disse personaleområder at oprette job til de mennesker, der i dag bliver sendt på kurser, ikke alle sammen selvfølgelig?

Ville det i virkeligheden ikke være en stor samfundsmæssig gevinst at sætte ekstra hænder, hoveder og hjerter, som jeg plejer at sige, ind på de områder, hvor nedslidningen er åbenbar i den offentlige sektor? Jeg tror, vi kunne spare mange penge og menneskelige omkostninger.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til fru Mimi Jakobsen: Jamen det er jo præcis meget af det, som vi faktisk gør. Derfor vil jeg sige, at det kan højst være på nuancen, at vi ser forskelligt på tingene her.

Til spørgsmålet om flere job i de offentlige servicesystemer: Det finder jo faktisk sted. Det er en del af regeringens aftaler med kommunerne om at give over 50-årige ledige et tilskud på 75.000 kr. med ind i ordinære job inden for offentlig service, offentlige virksomheder af forskellig art.

Det andet, jeg bare vil sige, er, at faktisk er det sådan, at også med regeringens mellemkomst har man som led i de offentlige overenskomsttaftaler fået afskaffet 120-dages-reglen, så man faktisk har åbnet for, at man kan være mere fleksibel, man kan blive mere fornuftig, mere ordentlig i forhold til at håndtere det problem, som hænger sammen med en øget nedslidning også i det offentlige.

Så det er vi meget åbne over for at diskutere.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg er glad for tilsagnet, og jeg tror, at den analyse med tal og det hele er vigtig, også for at få andre partier her i salen i tale.

For hvad er det egentlig, vi gør? Holder vi så fast i, at nu må der endelig ikke komme flere i

den offentlige sektor? Disse mennesker er ansat i den offentlige sektor i forvejen; de står bare på nogle andre konti. De står på aktivering, kurser, uddannelse, dagpenge osv.

Kunne man få den mere religiøse debattonen ned og sige, hvad det rent praktisk er, vi kunne gøre, så ville det være en stor gevinst. Og det er på høje tid. Igen vælter eksemplerne jo ind. En sygeplejerske, jeg talte med forleden aften, sagde, at de engang normalt var 4 til at passe 51 gamle om natten. Nu har de længe været 3, og for 14 dage siden blev de rationaliseret til 2. Og denne sygeplejerske får altså den fyrstelige løn af 17.000 kr. om måneden.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet og regeringen har hele tiden været optaget af udbygningen og sikringen af kvaliteten i den offentlige service. Derfor er vi somme tider noget trætte af diskussionen om, hvordan og hvorledes den offentlige arbejdsstyrke stiger, når det er sådan, at vi kan se, at dér, hvor den er steget, er præcis på de områder, som fru Mimi Jakobsen understreger. Derfor kan man selvfølgelig undre sig over, at CD en gang imellem mener, at det er dén politiske lejr, de skal befinde sig i, men det er en anden diskussion.

Det, som vi er meget åbne over for, er, hvordan og hvorledes vi laver et miks mellem at sikre folk ordinære job også i de offentlige virksomheder, i offentlig service. Det er det, vi har gjort med kommuneaftalen.

Det eneste, jeg sagde, var, at vi også godt vil inddrage de erfaringer med integrering, man f.eks. har i Horsens Kommune, et samarbejde mellem det private erhvervsliv og det offentlige, sådan at man også får virksomhedernes ansvar for det her med, for det tror vi faktisk er meget, meget vigtigt.

Jeg er altså fuld af forståelse for fru Mimi Jakobsens synspunkt, jeg er faktisk enig langt hen ad vejen, men vi vil også godt have den anden side med, så derfor deltager vi gerne i en diskussion om det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Buksti fik det tidligere i debatten til at lyde, som om dansk erhvervsliv nærmest var faldet på halen for regeringens politik på området. Man kan måske sige, at det klarer sig på trods af regeringens politik. I hvert fald vil jeg sige, at